

అమెరికా బుజ్జిపండు

- శ్రోతిర్కయి

కుక్క కావాలి!

బుజ్జిపండు అమెరికాలో పుట్టి పెరుగుతున్న తెలుగు కుర్రాడు. వాడి బుజ్జిపాట్టలో ఎప్పుడూ ఎన్నో సందేహాలు. తెలుగుతనం కాపాడుకోవాలనుకునే అమ్మా, నాన్నా - బయట ఎక్కడి కెళ్ళినా వివిధ జాతుల పిల్లలతో సహవాసం, మధ్య మధ్యలో సంస్కృతి సంప్రదాయం అంటూ అమ్మా నాన్నలు తీసుకెళ్ళే కార్యక్రమాలూ.. వెరసి వాడికి అన్నీ అనుభవాలే, అన్నీ వింతలూ విడ్డురాలే! అలాంటి అమెరికా బుజ్జిపండు అనుభవాలు నెలకొకటి మీకోసం!

“అమ్మా అమ్మా” పెద్దగా విలుస్తూ ఇంట్లోకి వచ్చాడు పండు.

“ఏమైంది?” చేతికంటిన పిండి కిందపడకుండా జాగ్రత్త పడుతూ హడావిడిగా వచ్చింది వైష్ణవి.

“ఐ వాంట్ ఏ పెట్”.

“ఓ పెట్టూ, నువ్వలా అరుస్తూ వస్తే ఇంకా ఏమైందో, ఎక్కడైనా పడ్డావేమో అనుకున్నా. చూద్దాంలే” అంటూ లోపలకు వెళ్ళింది.

“నో చూద్దాంలే. ఐ వాంట్ ఏ పెట్ రైట్ నా. ప్లీజ్ అమ్మా మా ఫ్రెండ్స్ అందరికీ పెట్స్ ఉన్నాయి. మనం కూడా తెచ్చుకుందాం” అమ్మతో పాటు వంటగదిలోకి వచ్చాడు.

“దాని గురించి తరువాత మాట్లాడదాం నాన్నా, ముందు చేతులు కడుక్కో, పకోడీలు వేస్తున్నా తిందువు గాని”.

చేతులు కడుక్కుని వచ్చి కూర్చున్నాడు. కాని వాడి మనసంతా ఆ సాయంత్రం చూసిన కుక్కపిల్ల మీదే వుంది. పండు సూల్ నుండి వస్తున్నప్పుడు పక్కంటి ‘జేసన్’ కుక్కపిల్లతో ఆడుకుంటూ కనిపించాడు. అది ‘జేసన్’ వేసిన బాల్ ని పరిగెత్తుకుంటూ

వెళ్ళి తెచ్చిస్తూ ఉంది. బుజ్జి కుక్కపిల్ల, తెల్లగా అక్కడక్కడా గోధుమ రంగు మచ్చలతో అందంగా ఉందది. దాన్ని చూసినప్పుడల్లా పండుకూడా ఓ పెట్ కావాలని అనిపిస్తూ ఉంటుంది. అప్పటికి ఊరుకుని ఆ రాత్రి ప్రసాద్ రాగానే మళ్ళీ మొదలెట్టాడు పండు.

“నాన్నా మనం పెట్ ని తెచ్చుకుందాం”

“యస్... పెట్ ని తెచ్చుకుందాం” ప్రత్యూష కూడా వంత పాడింది.

“మీరిద్దరున్నారూగా చాల్లెరా మళ్ళీ మనకు వేరే పెట్ ఎందుకు” తేలిగ్గా అనేసింది వైష్ణవి.

“నాన్నా ప్లీజ్ నాన్నా, ప్లీజ్ ప్లీజ్” ప్రసాద్ ఒళ్ళో కూర్చుని గడ్డం పట్టుకుని అడిగాడు పండు.

“మా ఫ్రెండ్స్ అందరి ఇంట్లో పెట్స్ ఉన్నాయి మనం కూడా ఓ పెట్ తెచ్చుకుందాం నాన్నా” ప్రత్యూష ఆశగా అడిగింది.

“మమ్మల్ని పెంచుకోండిరా” నవ్వేశాడు ప్రసాద్.

“యు డోన్’ట్ లిజన్ టు అజ్. యు ఆల్వేస్ టెల్ అజ్ స్టఫ్ టు దు. వుయ్ వాంట్ ఎ పెట్ దట్ లిజన్స్ టు అజ్”

పెట్ ఎందుకు కావాలో కూడా చెప్పేసింది ప్రత్యూష.

“స్టీవెన్ హేజ్ ఎ జర్మన్ షెపర్డ్. జాన్ హాజ్ టూ పారెట్స్, అమెండా హాజ్ ఏ క్యూట్ కేట్. నటాషా హాజ్ టు హేంస్టర్స్” ఏకరువు పెట్టాడు పండు.

“ఇప్పటికే ఇంట్లో ఆఫీస్లో పని చేసుకోలేక పోతున్నాను. ఇది చాలక ఇంకా పెట్ అంటే నా వల్ల కాదు బాబూ” విసుగ్గా చెప్పింది అమ్మ.

“మేమే టేక్ కేర్ చేస్తాం అమ్మా, యు డాన్’ట్ హావ్ టు దు ఎనీ థింగ్. రైట్ అక్కా”

“అవునమ్మా మేమే టేక్ కేర్ చేస్తాం. డాగ్ ని తెచ్చుకుందాం. “నేనూ పండూ రోజూ వాక్ కి తీసుకెళతాం. జేసన్ వాళ్ళలా మనం కూడా ఇన్విజిబుల్ ఫెన్స్ పెడదాం. అప్పుడది ఎక్కడికీ వెళ్ళకుండా మన ఫ్రంట్ యార్డ్ లోనే వుంటుంది.” చెప్పింది ప్రత్యూష.

మిగిలిన విషయాల్లో ఎంత పోట్లాడుకున్నా ఈ విషయంలో మాత్రం పిల్లలిద్దరిదీ ఒకే అభిప్రాయం.

“మనం ఇండియాకు వెళితే కనీసం అక్కడ నెలరోజులు వుంటాం. అప్పుడు అదెక్కడ వుంటుంది. కష్టం కదా” సర్ది చెప్పబోయాడు ప్రసాద్. పిల్లల దగ్గర సమాధానాలు సిద్ధంగా వున్నాయి.

“డాగ్ కేర్ సెంటర్ లో వదిలి పెట్టి వెళదాం” చెప్పాడు పండు.

“పెట్ షాప్ వాళ్ళు కూడా టేక్ కేర్ చేస్తారు నాన్నా. పైగా వాళ్ళు డాగ్ కి చక్కగా హెయిర్ గ్రూమ్ చేస్తారు. ప్లీజ్ నాన్నా ప్లీజ్ పెట్ తెచ్చుకుందాం” చెప్పింది ప్రత్యూష.

ఇలా ఓ గంట పెంపుడు జంతువుల గురించి మాట్లాడుకున్నాక చివరకు

“ఒకే, ఒకే పెట్ తీసుకుందాం, కాని డాగ్ కాదు” చెప్పాడు ప్రసాద్.

“ఒకే, దెన్ కేట్?”

“నో కేట్ ”

“నా....నా” ప్రసాద్ వాక్యం పూర్తిచేయక ముందే అరిచారు పిల్లలిద్దరూ.

“నన్ను పూర్తిగా చెప్పనివ్వండి. మనం ఇప్పటివరకు ఏ పెట్ ని పెంచలేదు కదా అందుకని ముందు ఏదైనా కేజ్ లో వుండే పెట్ ని పెంచుకుందాం.

“కేజ్ లో పెట్ వద్దు. రియల్ గా ఆడుకునే పెట్ కావాలి” ప్రత్యూష.

“అలా అయితే అసలే పెట్టే వద్దు” ఖరాఖండిగా చెప్పింది వైష్ణవి. పండు పెద్దగా ఏడవడం మొదలుపెట్టగానే, ప్రసాద్ “రేపు వీకెండ్ మనం ‘పెట్స్ మార్ట్’ కి వెళ్లి అమ్మకు మీకు నచ్చిన పెట్ తెచ్చుకుందాం. సరేనా. అక్కడ మళ్ళీ ‘అది కావాలి, ఇది కావాలి’ అని గొడవ పెట్టకూడదు. అలా అయితేనే వెళదాం” అన్నాడు.

“ఒకే” అయిష్టంగా ఒప్పుకున్నారు పిల్లలు.

శనివారం నిద్రలేవగానే పండు మెల్లగా నాన్న పడుకున్న గదిలోకి వచ్చాడు. ప్రసాద్ ఇంకా నిద్రపోతూనే ఉన్నాడు.

“నాన్నా వేక్ అప్” మెల్లగా పిలిచాడు.

“అప్పుడే లేచావేం నాన్నా, ఇంకాసేపు పడుకోకూడదూ” బలవంతంగా కళ్ళు తెరుస్తూ అడిగాడు ప్రసాద్.

“ఇవాళ వీకెండ్ నాన్నా వెళ్లి పెట్ తెచ్చుకుందాం లే”

“అప్పుడేనా ఇంకా పెట్స్ కూడా నిద్ర లేచి వుండవు కొంచెం సేపు ఆగి వెళ్దాం” అని చెప్పి దుప్పటి పూర్తిగా మొహం మీదకు లాక్కుని పడుకున్నాడు. పండు కిటికీ దగ్గరకు వెళ్లి బ్లయిండ్స్ పక్కకు జరిపి చూసాడు. ఇంటి ముందు లాన్ మీద ఎండ పడుతోంది. పక్కంటి మార్గరెట్ ట్రాక్ సూట్ వేసుకుని బయట జాగింగ్ చేస్తూ కనిపించింది. కొంచెం దూరంలో ఎవరో కుక్కను తీసుకొస్తున్నట్లుగా అనిపించి తల కిటికీ అద్దానికి ఆన్చి చూసాడు. ముక్కుకు అద్దం చల్లగా తగిలింది. కుక్క ఇప్పుడు కొంచెం దగ్గరగా కనిపిస్తోంది. పండు నాన్న దగ్గరకు వెళ్లి “నాన్నా...లే నాన్నా పెట్స్ నిద్ర లేచాయి” అంటూ దుప్పటి లాగేసేడు. ఇక లేవక తప్పలేదు ప్రసాద్ కి. లేచి హెడ్ బోర్డ్ అనుకుని కూర్చుని “పండూ పెట్స్ నిద్రలేచినా షాప్ పది వరకూ ఓపెన్ చెయ్యరు నాన్నా” ఆవలిస్తూ చెప్పాడు.

“పదంటే?”

“పదంటే టెన్. మనం స్నానం చేసి బ్రేక్ ఫాస్ట్ చేసి అప్పుడు వెళ్దాం. ఒకే”

“ఇప్పుడు టైం ఎంతయింది “

గోడ మీద గడియారం చూసి సెవెన్ అయిందని చెప్పాడు ప్రసాద్.

“ఇంకా త్రీ అవర్స్” అంటూ కుక్కలేమైనా కనిపిస్తాయిమోమని మళ్ళీ కిటికీ దగ్గరకు వెళ్లి చూసాడు. వీధంతా ఖాళీగా వుంది. మెల్లగా ప్రత్యూష గదిలోకి వెళ్లి అక్కను నిద్ర లేపాడు. ఇద్దరూ వాళ్ళమ్మ పిలిచేవరకూ పెట్స్ గురించి ఏమిటేమిటో మాట్లాడుకుంటూనే వున్నారు.

పది గంటలకల్లా నలుగురూ పెట్ షాప్ కి వెళ్ళారు. ఆ షాపులో ఒక వైపు వరుసగా మూడువైపులా అద్దాలు బిగించిన పెద్ద పెద్ద డబ్బాలున్నాయి. వాటిలో వున్నా జంతువులను చూస్తూ “ఎలుకలున్నాయేమిటా ఇక్కడా?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది వైష్ణవి.

“అవి కూడా పెట్టే. పండూ లుక్ ఎట్ దిస్” అంటూ ఒక అద్దాల గదిలో అటూఇటూ పరిగెడుతున్న గోధుమ రంగు జీవిని చూపించింది ప్రత్యూష.

“సో క్యూట్. అమ్మా దీన్ని పెంచుకుందామా?” ఉత్సాహంగా అడిగాడు.

“భీ...భీ ఎలుకనెవరైనా పెంచుకుంటారా...ఇంట్లో బట్టలన్నీ కొట్టేస్తుంది. వద్దు”

“ఇది ఎలుక కాదమ్మా ‘హామ్ స్టర్’. దీనికి కేజ్ ఉంటుంది. అందులోనుండి అసలు బయటకే రాదు” వివరించింది ప్రత్యూష.

“ఇక్కడింకా చాలా పెట్టే ఉన్నాయిగా అన్నీ చూసి డిసైడ్ చేసుకుందాం. పదండి” అంటూ ముందుకు నడిచాడు ప్రసాద్.

రెండడుగులు వేయగానే “అమ్మో పాము....” అంటూ చిన్నగా అరిచింది వైష్ణవి.

“దోజ్ ఆర్ నాట్ హామ్ముల్. అవి కూడా పెట్టే. లాస్ట్ ఇయర్ మేం ఫీల్డ్ ట్రిప్ కెళ్ళినప్పుడు ఒక లేడీ పెట్ స్నేక్ ను నెక్ మీద స్కార్ఫ్ లాగా వేసుకుంది. మేం అందరం టచ్ చేశాం కూడా” ఉత్సాహంగా చెప్పింది ప్రత్యూష.

“లక్సీ....కెన్ ఐ టచ్ ద స్నేక్” ఆ అద్దాల గదిలోని చిన్న కొమ్మ మీద జరజర పాకుతున్న పామును ఆసక్తిగా చూస్తూ అడిగాడు పండు.

“ఒద్దులే వాటిని డిస్ట్రబ్ చేయకూడదు. ఊరికే చూడాలి. ఈ వైపు చూడండి ఏమున్నాయో” అంటూ ఎదురుగా చూపించాడు ప్రసాద్. అక్కడ తొండలు, కప్పలు కనిపించాయి. అమ్మవైపు చూసాడు పండు మళ్ళీ ఏమంటుందోనని. వైష్ణవి మొహం తిప్పుకుని అక్కనుండి మరో వరుసలోకి వెళ్ళింది. ఒక కొమ్మ మీదనుంచి మరో కొమ్మ మీదకు పాకుతున్న పచ్చని తొండ వాడికి చాలా నచ్చింది. ఆ పక్కనే కప్పలు అటూ ఇటూ ఎగురుతూ ఉన్నాయి. “అక్కా, దిస్ ఈజ్ ది బెస్ట్ ప్లేస్ ఐ ఎవర్ బీన్” చెప్పాడు.

“పందూ ఇవి చూడండి ఎంత బావున్నాయో” అంటూ వైట్లవి పిలవడం వినిపించింది. అక్కడినుండి మెల్లగా కిచకిచ శబ్దాలు కూడా వినిపిస్తున్నాయి. ఆ వరుసలో పెద్ద పెద్ద పంజరాలు చాలా వున్నాయి. వాటిలో రంగు రంగుల పక్షులు సందడిగా ఎగురుతున్నాయి.

“అక్కా దిస్ బర్డ్ ఈజ్ సో... ప్రెట్టీ” పసుపు రంగు కేనరీని చూపించాడు.

“ఐ లైక్ దట్ బ్లూ ఫించ్”

అన్నింటినీ చూస్తూ చివరగా కుక్కలు, పిల్లులు ఉన్న చిన్న చిన్న గదుల దగ్గరకు వచ్చారు.

“అమ్మా మనం ఆ కేట్ ని తీసుకెళ్ళామా?” ఒక పిల్లివైపు ఇష్టంగా చూస్తూ దాని దగ్గరగా వెళ్ళి నిలబడి అడిగింది ప్రత్యూష. ఆ పిల్లిని చూడగానే పండుకు అమెండా వాళ్ళ ఇంట్లో చూసిన నల్లపిల్లి గుర్తొచ్చింది.

“ఒద్దు నాన్నా పిల్లిని పెంచకోకూడదు” చెప్పింది.

“ఎందుకు పెంచకోకూడదు?” ఆశ్చర్యంగా అడిగాడు.

“ఎందుకంటే పిల్లి మంచి శకునం కాదు”

“వాట్ ఈజ్ శకునం?”

“శకునం అంటే...మనం ఏదైనా పని మీద బయటకు వెళ్ళామనుకో మనకు పిల్లి ఎదురైతే మనం వెళ్ళిన పని జరగదన్నమాట”

“దట్స్ నాట్ ట్రూ. లాస్ట్ వీకెండ్ జేకబ్ కిస్ట్ హిజ్ కేట్ బిఫోరే హి లెఫ్ట్ ద హౌస్ ఫర్ ఎ చెస్ టోర్నమెంట్. హి గాట్ ఎ ట్రోఫీ ఇన్ దట్ టోర్నమెంట్”.

అలా మాట్లాడుకుంటూ పెద్ద ఎక్కేరియం దగ్గరకు వచ్చారు. అక్కడక్కడ కొన్ని రంగు రంగుల చేపలు గుంపులుగా తిరుగుతూ వున్నాయి. వాటిలో గోల్డ్ ఫిష్, గవీస్ చాలా నచ్చాయి పండుకు. అవి తీసుకుందామని పండు చెప్పగానే సంతోషంగా ఒప్పుకుంది వైట్లవి. ప్రత్యూష మాత్రం కనీసం హేంస్టర్ అయినా కొనాలని పట్టుబట్టింది. చేపలకో పెద్ద ఎక్కేరియం, హేంస్టర్ కి అద్దాల గది, దానికి కావలసిన బెడ్డింగ్, ఇంకా వాటికి ఏమేం కావాలో అడిగి వాటన్నింటినీ నాలుగు పెద్ద బేగులు నిండా నింపారు.

తన చేతిలో వున్న చిన్న డబ్బాలోని హేంస్టర్ ను మురిపెంగా చూస్తూ “హేంస్టర్ కి ‘చిప్ మంక్’ అని పేరు పెడదామా పందూ?” అడిగింది ప్రత్యూష.

“చిప్ మంక్...ఓకే. హౌ అబౌట్ వు విల్ కాల్ దీజ్ ఫిషెస్ యాజ్ డాగీ, కిట్టీ, స్లింకీ, అండ్ ఫ్రాగీ” అడిగాడు పండు.

“నైస్ నేమ్స్” చెప్పింది ప్రత్యూష. వాటికోసం ఏం చెయ్యాలో, వాటిని ఎక్కడ పెట్టాలో అక్కతో మాట్లాడుతూ సంతోషంగా కారులో కూర్చున్నాడు పండు.

ఇంటికి రాగానే ఎక్వేరియంను హాల్ లో గోడవైపుగా ఒక టేబుల్ మీద పెట్టాడు ప్రసాద్. దానిలో రంగురంగుల రాళ్ళూ, కొన్ని ప్లాస్టిక్ మొక్కలూ పెట్టింది వైష్ణవి. ప్రత్యూష కొన్ని నీళ్ళు తెచ్చి దానిలో పోశాక, బాగులో నీళ్ళలో వున్న చేపలను మెల్లగా దానిలో వదిలిపెట్టాడు పండు. దాని పక్కనే కేజ్ లో కింద మెత్తని చెక్కముక్కలు పరిచి, ఒక చక్రం లాంటి దాన్ని అందులో పెట్టి అన్నీ సరిగ్గా కుదిరాయనకున్నాక ప్రత్యూషను 'చిప్ మంక్' ను అందులో పెట్టమంది వైష్ణవి. బుజ్జిపండు ఆ రోజంతా వాటి దగ్గరనుండి ఎటూ కదలలేదు.

తరువాత రోజు పండు నిద్రలేవగానే చేపలకు 'గుడ్ మార్నింగ్' చెప్పి తరువాతే రెస్ట్ రూమ్ కి వెళ్ళాడు. ఆ సాయంత్రం స్యూల్ నుండి రాగానే కొద్దిసేపు వాటిని చూసి అమ్మ దగ్గరకు వెళ్ళి ఆ రోజు స్యూల్ కబుర్లన్నీ చెప్పాడు. ఈలోగా వాడి జేసన్ రావడంతో ఆడుకోవడానికి బయటకు వెళ్ళిపోయాడు. రాత్రి భోజనం చేసేప్పుడు చిప్ మంక్ కేజ్ లోంచి ఏదో శబ్దం వినిపించి ఆశ్చర్యంగా దానివైపు చూశాడు. అది ఆ కేజ్ లో వున్న చక్రం ఎక్కి వేగంగా తిరుగుతోంది.

“ఎందుకు నాన్నా అదలా చేస్తోంది?” అడిగాడు పండు.

“దానికి ఎక్సర్ సైజ్ కావాలి, ఇంకా టైం పాస్ కూడా అవ్వాలి కదా” చెప్పాడు ప్రసాద్.

తరువాత రోజు శనివారం. ఉదయన్నే సాకర్ వెళ్ళి వచ్చి చూసేసరికి చిప్ మంక్ మళ్ళీ తిరుగుతూ కనిపించింది. చేపలు కూడా అటూ ఇటూ తిరుగుతూ ఉన్నాయి. స్నానం చేసి వచ్చి నాన్న దగ్గర కూర్చున్నాడు. ప్రసాద్ డిస్కవరీ చానల్ లో 'అండర్ ది సి' ప్రోగ్రాం చూస్తున్నాడు. పండుకూడా ఆ ప్రోగ్రాం అంటే చాలా ఇష్టం. రంగు రంగుల చేపలు గుంపులు గుంపులుగా తిరగడం చూస్తుంటే వాడికి చాలా ముచ్చటగా అనిపిస్తుంది. వాటిని 'స్యూల్ ఆఫ్ ఫిష్' అంటారని ప్రసాద్ చెప్పాడు. పండుకు అప్పుడు వాళ్ళ స్యూల్ గుర్తొచ్చింది. పిల్లలందరూ స్యూల్ పార్క్లో ఆడుకోవడం గుర్తొచ్చింది. ఎక్వేరియంలోని చేపలను చూశాడు, అవి కూడా ఎక్వేరియంలో అటూ ఇటూ తిరుగుతూనే వున్నాయి.

ఆ మధ్యాహ్నం వైష్ణవి ప్రత్యూషను తీసుకుని షాపింగ్ కి వెళ్ళింది. ప్రసాద్ ఆఫీస్ రూంలో కూర్చుని పనిచేసుకుంటున్నాడు. పండు హాల్లోకి వచ్చి చిప్ మంక్ ఎదురుగా నిలబడ్డాడు. అది నిన్నటిలాగే గుండ్రంగా చక్రంలో తిరుగుతూ ఉంది. కాఫీ టేబుల్ చుట్టూ తను కూడా వేగంగా పరిగెత్తడం మొదలు పెట్టాడు పండు. కొద్ది సేపటికి కళ్ళు తిరిగినట్లయింది. సోఫాలో కూర్చున్నాడు. అక్కడినుండి చూస్తే వాడి స్నేహితులందరూ బయట ఆడుకుంటూ కనిపించారు. పైకిలేచి కాఫీ టేబుల్ చుట్టూ నడవడం మొదలు పెట్టాడు. ఐదు నిమిషాల తరువాత చిప్ మంక్ వైపోసారి చూసి పరిగెత్తుకుంటూ బయటకు వెళ్ళిపోయాడు.

ఆ రాత్రి భోజనం చేసేప్పుడు “నాన్నా మనకు పెట్స్ వద్దు” మెల్లగా చెప్పాడు పండు.

“ఎందుకు పండూ?” ఆశ్చర్యంగా అడిగింది ప్రత్యూష.

“ఫిషెస్ ని ఓషన్లో, చిప్ మంక్ ని ఫారెస్ట్ లో వదిలేద్దాం” చెప్పాడు.

“వాట్!” ఆశ్చర్యంతో చిన్నగా కేక పెట్టింది ప్రత్యూష.

“ఒక్క రూమ్ లోనే ఉండడం సో బోరింగ్. ఐ కేంట్ లివ్ లైక్ దట్ ఈవెన్ ఎ సింగల్ డే. బట్ ది పూర్ తింగ్స్. దే హావ్ టు లివ్ దెయిర్ ఎన్టైర్ లైఫ్ లైక్ దట్. దట్స్ నాట్ ఫెయిర్” చెప్పాడు పండు.

(వచ్చేనెలలో బుజ్జిపండు ఏం కబుర్లు చెబుతాడో..ఎదురు చూస్తుందాం..)

రచయిత్రి బ్లాగు : <http://themmera.blogspot.com/>

[Click here to share your comments on this story](#)